

La festa com a pacte social i territori compartit

Publicat per [Interacció](#) [1] el 18/04/2013 - 15:16 | Última modificació: 17/06/2026 - 09:26

Un cop llegit el text de Bienve Moya, continua oferint una mirada suggeridora sobre una qüestió que sovint es dona per descomptada: què és exactament una festa? Lluny d'entendre-la com un simple espai d'oci o entreteniment, l'autor la presenta com una construcció cultural complexa que permet a les comunitats reconèixer-se, transmetre memòria i mantenir vincles socials. Alhora, alerta sobre alguns processos que, sota l'aparença de modernització o promoció econòmica, poden afeblir els mecanismes que sostenen la vitalitat festiva.

La primera nota del text és gairebé una defensa antropològica de la festa. Moya sosté que la festa no és un fet espontani ni natural, sinó una creació humana que ha acompanyat les societats al llarg de la història. La seva funció va molt més enllà de la celebració: és un espai de socialització, d'aprenentatge i de transmissió cultural. A través del joc, del ritual i de la commemoració, les comunitats posen en circulació valors, normes i formes de convivència. La festa actua així com un «pacte de no-agressió», un espai on els conflictes socials no desapareixen, però es representen simbòlicament i es canalitzen de manera ritualitzada.

Moya també destaca el paper d'un nucli sovint invisible de «mantenedors», persones que custodien la memòria, els codis i els coneixements que permeten que la celebració conservi sentit i continuïtat. Sense aquests grups, afirma, les festes entren progressivament en decadència.

/ La festa popular necessita espais compartits per convertir la memòria col·lectiva en experiència viscuda.

La segona nota se centra en les transformacions dels models festius contemporanis. Tot i reconèixer la bona salut de l'associacionisme festiu català, l'autor observa l'aparició de patrons que considera empobrits. D'una banda, critica la «santferminització» de moltes celebracions, reduïdes al recorregut entre bars i al consum d'alcohol, després d'haver perdut bona part de la seva complexitat ritual. De l'altra, qüestiona la proliferació de fires temàtiques i recreacions pseudomedievales orientades principalment al consum turístic.

El risc que identifica és que la festa deixi de ser una expressió de la societat local per convertir-se en un producte d'oci. La relació entre celebració, promoció econòmica i turisme no és necessàriament negativa, però exigeix mantenir mecanismes de control comunitari i una certa genuïnitat cultural. Sense aquests elements, la festa corre el perill de quedar reduïda a una oferta de cap de setmana i a una expressió de simple pintoresquisme folklòric.

Més d'una dècada després de la seva publicació, el text continua plantejant preguntes rellevants per a les polítiques culturals locals: què sosté realment una festa? Qui en conserva la memòria? I fins a quin punt la recerca d'atractiu turístic pot alterar allò que dona sentit a una celebració comunitària? (n. de l'e., 2026)

Referència

Moya, B. (2013). *Dues notes sobre la festa*. A J. Estivill (Coord.), *Societat Catalana 2013* (p. 83–87). Associació Catalana de Sociologia.

[Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: cultura popular

Etiquetes: patrimoni cultural

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: valor públic de la cultura

Etiquetes: estudis socials de la cultura

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2013/%20festa-pacte-social%20>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/00000075.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/3671>